

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.V.20.855/2016/8.

A tanács tagjai:

Dr. Bartal Géza a tanács elnöke

Dr. Cseh Attila előadó bíró

Dr. Simonné Dr. Gombos Katalin bíró

A felperes:

...

A felperes képviselője:

Dr. ... jogi előadó

Az alperes:

...

Az alperes képviselője:

Dr. Maklári Iván ügyvéd

A per tárgya:

Lakás kiürítése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 44.Pf.637.376/2015/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Pesti Központi Kerületi Bíróság 25.P.50.635/2015/10.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes mint bérbeadó és az alperes mint bérlő között 1993. június 16. napján lakásbérleti szerződés jött létre a ... ajtószám alatti, 67 m² alapterületű, 2 és fél szobás szolgálati lakásra. A szerződés időbeli hatályát annak 5. pontja szerint a felek az

alperesnek a felperesnél betöltött szolgálati jogviszonya (állományviszonya) fennállásának időtartamára határozták meg. A szerződés 9. pontja szerint amennyiben a szerződésben külön nem szabályozott kérdések merülnek fel, akkor a „mindenkor hatályos jogszabály” rendelkezéseit kell alkalmazni.

- [2] A lakás a Magyar Állam tulajdonát képezi, bejegyzett kezelője a felperes. Az alperes a szerződéskötés napján birtokba lépett és azóta is birtokos.
- [3] Az alperes és férje 2003. június 5. napján adásvételi szerződés útján egymás között $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányban tulajdonjogot szereztek a ... helyrajzi szám alatt nyilvántartott, természetben ... szám alatti lakásra.
- [4] A felperes 2014. október 18-án kelt levelében felszólította az alperest, hogy a perbeli szolgálati lakást 30 napon belül hagyja el. Utalt arra, hogy az alperes szolgálati helyén önálló lakás tulajdonosa, amelyre tekintettel a szolgálati lakáson fennálló lakásbérleti jogviszonya a jogszabály erejénél fogva megszűnt.
- [5] Az alperes a lakást nem hagyta el, férjével és három eltartott gyermekével együtt jelenleg is abban él.
- [6] Az alperes szolgálati és munkahelye ... van.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [7] A felperes keresetében kérte az alperes kötelezését a lakás elhagyására és részére történő birtokba adására. Hivatkozott a lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII törvény (a továbbiakban: Lakás tv.) 23. § (2) bekezdésére, valamint a Lakás tv. végrehajtásáról szóló 2/1994.(IX.20.) TNM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 7. § (1) bekezdésére és 3. § a) pontjára. Utalt arra, hogy abban az esetben, amennyiben a szolgálati lakás bérlője a szolgálati helye, vagy munkahelye szerinti helységben önálló lakással rendelkezik, ez a lakásbérleti jogviszony szempontjából bontó feltételt képez.
- [8] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.
- [9] Elsődlegesen utalt a peres felek között - fordított perfelállással - folyamatban volt, a bérleti szerződés érvényességének megállapítása iránti perre, amelyre figyelemmel szerinte a keresetlevelet a Pp. 130. § (1) bekezdés d) pontja alapján idézés kibocsátása nélkül kellett volna elutasítani. Ugyancsak a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításának szükségességére hivatkozott a Pp. 130. § (1) bekezdés g) pontjára utalással, vitatva a felperes keresetőségi jogát, állítva, hogy a keresetlevelet nem az arra jogosult nyújtotta be.
- [10] Érdemi védekezése körében a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX törvény (a továbbiakban: Jat.) 2. § (2) bekezdésére hivatkozott. Álláspontja szerint a közöttük fennálló jogviszonyra a szerződéskötést követően hatályba lépett jogszabályok nem alkalmazhatók. A bérleti szerződés az általa a felperesnél

betöltött állományviszony időtartamára köttetett, az pedig jelenleg is fennáll, miután továbbra is a felperesnél dolgozik. Utalt arra is, a magántulajdonban lévő ingatlant anyósa lakhatásának biztosítása érdekében kényszerűségből vásárolta. Előadta, hogy az ingatlanon fennálló $\frac{1}{2}$ tulajdoni illetőségét időközben elidegenítette, a tulajdoni illetőségét az ingatlannyilvántartásból már törölték.

- [11] Azzal is érvelt, hogy a felperessel történt 1993-as szerződéskötés időpontjában még nem volt vele szemben kizáró ok, hiszen a kifogásolt tulajdonszerzés csak 10 év elteltével, 2003-ban következett be.

Az első- és másodfokú ítélet

- [12] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy a perbeli szolgálati lakást 30 napon belül elhelyezési igény nélkül hagyja el és azt ingóságaitól kiürített és rendeltetésszerű használatra alkalmas állapotban bocsássa a felperes kizárólagos birtokába.
- [13] Határozata indokolásában rámutatott, hogy a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításának, illetve a per megszüntetésének az alperes által megjelölt okokból nem volt helye. A fordított perfelállásban folyamatban volt ügygel kapcsolatban kifejtette, a per tárgya és a felek érdekállásbeli elhelyezkedése nem volt azonos, ezért a Pp. 229. § (1) bekezdésében foglaltak nem álltak fenn és a perfüggőségnek a Pp. 130. § (1) bekezdés d) pontja szerinti esete sem volt megállapítható. A felperes keresetjogi jogával kapcsolatban hivatkozott a Nemzeti Vagyonról szóló 2011. évi CXCVI törvény (a továbbiakban: Vagyon tv.) 1. § (2) bekezdés a) pontjára és 11. § (1) és (8) bekezdésére, amelyek alapján a felperes a keresetet saját személyében megindíthatta.
- [14] Az alperes érdemi védekezése körében a Lakás tv. 94. § (5) bekezdésére utalással arra mutatott rá, hogy a felek jogviszonyára a Lakás tv. az irányadó. A felek a bérleti szerződésben az állományviszony megszűntén túlmenően bontó feltételről nem rendelkeztek, a szerződés 9. pontja a mindenkor hatályos jogszabályok rendelkezéseit rögzítette alkalmazni. Ezért az elsőfokú bíróság álláspontja szerint 1994. január 1. napját követően a Lakás tv. és a Rendelet a felek szerződésének részévé vált. A Lakás tv. 23. § (1) és (2) bekezdése és a Rendelet 2. §, 3. § a) pontja és 7. § (1) bekezdése egybevételezésével arra a jogi álláspontra helyezkedett, hogy az önálló lakás léte nem csak a szerződés megkötését kizáró tényező, hanem egyúttal bontó feltétel is. A perbeli bérlakás 2 és fél szobás alapterületű beosztására figyelemmel a Rendelet I. számú mellékletében meghatározott 5 főre irányadó lakásigényt kielégíti, ezért az alperes esetében az önálló lakás léte szerződéskötést kizáró, az előbbiek szerint a szerződés tekintetében egyúttal bontó feltétel is. Utalt arra is, a per során nem volt vitatott, hogy az alperes szolgálati és munkahelye ...

található. Az elsőfokú bíróság a Rendelet 17. § (5) bekezdéséből kiindulva azt vezette le, hogy a felek közötti lakásbérleti szerződés az alperes másik ingatlanon történt tulajdonszerzése időpontjában 2003. június 5. napján minden további jogcselekmény nélkül, a törvény erejénél fogva megszűnt. E naptól kezdődően az alperes jogcím nélküli birtokos, ezért a Ptk. 98. §-a és 193. § (1) bekezdése alapján köteles a lakást elhagyni és a felperes részére birtokba adni.

- [15] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.
- [16] Határozata indokolása szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra, érdemi döntésével és jogi indokaival mindenben egyetértett.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [17] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet oly módon, hogy abban a Fővárosi Törvényszék által a bérleti szerződés érvényességének megállapítása iránti perben hozott 47.Pf.637.383/2015/3. számú jogerős ítéletével együttes, egy eljárásban belüli elbírálást kért.
- [18] Az alperes a felülvizsgálati kérelemben a megállapítási keresetet elbíráló Fővárosi Törvényszék 47.Pf.637.383/2015/3. számú határozatával zárult eljárást I., a 44.Pf.637.376/2015/5. számú határozattal zárult eljárást II. számmal jelölve elsődlegesen a II. számú eljárásban hozott jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a per megszüntetését, másodlagosan a I. számú eljárásban hozott jogerős ítéletnek az elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezését és a keresete szerinti megállapítást tartalmazó ítélet meghozatalát kérte.
- [19] A jelen (II. számmal jelölt) eljárást az elsődleges és a másodlagos felülvizsgálati kérelem is érintette. Az alperes elsődleges felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a per megszüntetését, másodlagos felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását kérte az alábbiak szerint:
- [20] Az elsődleges - hatályon kívül helyezést és a per megszüntetését célzó - felülvizsgálati kérelmében hivatkozott egyrészt a Pp. 157. § a) pontjának és a Pp. 130. § (1) bekezdés d) pontjának sérelmére, mert álláspontja szerint a jogerős ítélet a Pp. 130. § (1) bekezdés d) pontjának alkalmazhatóságát a Pp. 229. § (1) bekezdésére hivatkozással nem látta indokoltnak. Az alperes szerint a Pp. 229. § (1) bekezdése anyagi jogerőről rendelkező hatálya még nem állhatott be.
- [21] Ugyancsak az elsődleges felülvizsgálati kérelme körében hivatkozott a Pp. 157. § a) pontjának 130. § (1) bekezdés g) pontjának és ehhez kapcsolódóan a Ptk. 98. § és 115. § (2) bekezdésének megsértésére. Álláspontja szerint a jogerős ítélet a Vagyon tv. 1. § (2) bekezdés a) pontja és 11. § (1) és (8) bekezdése alapul vételével tévesen

ítélte meg a kezelői jog lényegét. Az alperes szerint a lakás kiürítését csak a tulajdonos - jelen esetben a Magyar Állam - kérheti, a vagyonkezelői jog tartalmában a tulajdonosi jogosultságokat nem foglalja magában, ezért csak a Ptk. 98. § és 115. § (2) bekezdés alapján a tulajdonos kérhet kiürítést. Miután a tulajdonos a Magyar Állam, az ő hozzájárulása nélkül a felperes nem volt jogosult a per megindítására.

- [22] Szintén az elsődleges felülvizsgálati kérelme keretében hivatkozott a Pp. 157. §-ának, és 130. § (1) bekezdés i) pontjának, és ezekre figyelemmel a Pp. 121. § (1) bekezdés b) pontjának sérelmére is, mert álláspontja szerint a keresetlevélből nem derült ki a felperes képviselőjének neve, ezért a keresetlevelet már ezen okból idézés kibocsátása nélkül el kellett volna utasítani, illetve utóbb a pert meg kellett volna szüntetni.
- [23] A másodlagos - a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását célzó - felülvizsgálati kérelme körében egyrészt hivatkozott arra, hogy - amint arra már ellenkérelmében is utalt - az eljáró bíróságok nem vették figyelembe a perbeli lakásbérleti szerződés létrejöttének előfeltételeként kötött megállapodást. E vonatkozásban jogszabálysértést nem jelölt meg felülvizsgálati kérelmében.
- [24] Ugyancsak érdemi felülvizsgálati kérelmében hivatkozott arra is, hogy a lakásvásárláshoz közalkalmazotti hitelt vett fel, amelynek jóváhagyására a felperes mint munkáltatója volt jogosult. Ekkor már hatályban volt a Rendelet, ezért a felperes már ekkor felhívhatta volna a figyelmét arra, hogy a szolgálati lakásra való jogosultságát önálló lakás megszerzése esetén elvesztheti. Ezt a körülményt is figyelmen kívül hagyták az eljáró bíróságok. Jogszabálysértést e hivatkozásával összefüggésben sem jelölt meg.
- [25] Utalt továbbá arra is, hogy a felperes - jegyzőkönyvvel igazoltan - 2010. február 17-én vizsgálatot folytatott az ő lakásvásárlásának körülményeivel kapcsolatban, azonban az eljáró bíróságok e körülményt sem értékelték a kereset elbírálása során. Megsértett jogszabályhelyet e vonatkozásban sem jelölt meg.
- [26] Érdemi felülvizsgálati kérelme körében is hivatkozott arra, hogy a perbeli jogkérdés eldöntésénél kizárólag a Ptk. rendelkezéseit kell alkalmazni, függetlenül attól, hogy a szerződés 9. pontja a mindenkor hatályos jogszabályok alkalmazásáról rendelkezik. Utalt a Ptk. 50. § (2) bekezdésére is. A Lakás törvény alkalmazása - amelyet a másodfokú bíróság annak 94. § (5) bekezdése alapján látott alkalmazhatónak - az alperes álláspontja szerint nem lehetséges, mert a perbeli lakásbérleti jogviszony 1993. június 16-án jött létre, a Lakás tv. pedig 1994. január 1-jén lépett hatályba. Még ha alkalmazható is volna a Lakás tv., a bérleti jogviszony megszüntetésének eseteit annak 23. § (1) bekezdés a - i) pontjai taxatív felsorolják, és itt az önálló lakástulajdon megszerzése mint „megszüntető ok” nem szerepel. Szolgálati jogviszonya még mindig fennáll, így annak megszűnése hiányában a lakásbérleti szerződés sem szüntethető meg.

- [27] Utalt arra is, hogy a Rendelet sem volt alkalmazható a perbeli szerződésre vonatkozóan, mert az mintegy másfél évvel a szerződés megkötését követően lépett hatályba. Ebben a körben külön megjelölte, hogy szerinte a jogerős ítélet a Rendelet 2. §, 3. § a) pontját, 7. § (1) bekezdését és 17. § (5) bekezdését tévesen alkalmazta. Ezekkel összefüggésben kifejtette: a Rendelet 2. §-a a fennálló állományviszonya miatt nem alkalmazható, a 3. § a) pontja csak a szerződéskötés időpontjára vonatkoztatható, a 7. § (1) bekezdés a) pontja a 3. § a) pontjára utal vissza, ezért nem alkalmazható, míg a 17. § (5) bekezdés értelmében az ő korábbi $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadát nem lehetett volna „önálló lakásnak” tekinteni. Felülvizsgálati kérelmében - tartalmilag - e jogszabályhelyekhez kötve sérelmezte, hogy az önálló lakásszerzéssel kapcsolatos feltétel bekövetkezését a felperes - utóbb - bontó feltételként értelmezte.
- [28] Kifogásolta továbbá, hogy a jogerős ítélet a jogviszony megszűnésének időpontját nem határozta meg egyértelműen, mert egyrészt utalt arra, hogy a jogviszony a törvény erejénél fogva, másrészt pedig arra, hogy a felperes általi felmondás folytán szűnt meg. Álláspontja szerint egy jogilag már megszűnt jogviszony nem mondható fel. Ebben a körben a Ptk. 316. § (1) bekezdésére hivatkozott, amelyre tekintettel arra utalt, hogy - bár a felperes már 2003-óta tudott az alperesi „szerződésszegésről”-, mégis elfogadta a bérleti díjat, másrészt szerinte ráutaló magatartással a felek új bérleti szerződést kötöttek.
- [29] Hivatkozott a Ptk. 319. § (2) bekezdésének sérelmére is, mert a Rendelet 13. § (1) bekezdése és a szerződés 4. pontja szerint a jogviszony megszűnése esetén elszámolásnak volna helye.
- [30] A felperes a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [31] A Kúria előljáróban rögzíti, hogy a felülvizsgálati kérelem a két jogerős ítélet egy eljárásban történő, együttes elbírálásának kérésével - tartalmilag - a felülvizsgálati eljárások egyesítését célozta. A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmében írtak szerinti „együttes elbírálást” nem tartotta indokoltnak, ezért a két ügyben előterjesztett felülvizsgálati kérelmeket külön bírálta el. Erre tekintettel a Fővárosi Törvényszék 47.Pf.637.383/2015/3. számú jogerős ítéletével szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán (a felülvizsgálati kérelemben I. számmal jelzett eljárás) a felülvizsgálat a Kúria Pfv.V.20.549/2016/10. számú ítéletével történt meg. A jelen eljárásban kizárólag a Fővárosi Törvényszék 44.Pf.637.376/2015/5. számú jogerős ítéletének felülvizsgálatára került sor.
- [32] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [33] A per - és ezáltal a felülvizsgálat - tárgyát illetően a Kúria hangsúlyozza, hogy az eljárás kereteit a kereseti kérelemben a felperes által meghatározott konkrét igény tartalma, nevezetesen a

perbeli lakás kiürítése iránti kérelem jelölte ki (Pp. 3. § (2) bekezdés, 215. §). Erre tekintettel a felülvizsgálati eljárásban csak az ezzel kapcsolatos, releváns felülvizsgálati hivatkozások vizsgálatára kerülhetett sor tekintettel arra is, hogy a Pp. 270. § (2) bekezdéséből adódóan a felülvizsgálat tárgya: a jogerős ítélet.

[34] Az elsődleges felülvizsgálati kérelem - tartalmilag (Pp. 3. § (2) bekezdés) - a felek között fordított perfelállásban folyamatban volt, időben korábban indult eljárás miatti perfüggőségre hivatkozással irányult a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére és a per megszüntetésére, mert - az alperes álláspontja szerint - a Pp. 130. § (1) bekezdés d) pontjának alkalmazását a bíróság a Pp. 229. § (1) bekezdésére figyelemmel nem látta alkalmazhatónak, holott az utóbbi jogszabályhely szerinti anyagi jogerő még nem állhatott be. E felülvizsgálati hivatkozás kapcsán a másodfokú bíróság e vonatkozásban helyes indokaira utalással hagyta helyben az elsőfokú ítéletet (másodfokú határozat 6. oldal 2. bekezdés). Az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásában (elsőfokú határozat 5. oldal 1. bekezdés) helytállóan, jogszabálysértés nélkül mutatott rá a két perben érvényesített jog alapvetően eltérő jellegére és helyesen utalt e tekintetben a Pp. 229. § (1) bekezdésének tartalmára, amely a perfüggőség (Pp. 128. §) szempontjából is irányadó.

[35] A keresetőségi jog hiányával kapcsolatos felülvizsgálati hivatkozás alapvetően téves. A másodfokú bíróság e vonatkozásban is helyes indokaira utalással hagyta helyben az elsőfokú ítéletet (másodfokú határozat 6. oldal 2. bekezdés), az elsőfokú bíróság pedig a Vagyon tv.-re utalással részletes és helytálló indokát adta a felperes jelen perbeli keresetőségi joga fennálltának. Ezzel összefüggésben a Kúria kiemeli a Vagyon tv. 11. § (8) bekezdését, amely egyértelműen rögzíti, hogy a vagyonkezelőt a tulajdonos jogai illetik meg. Ebből következően a felperes mint vagyonkezelő a tulajdonjogból fakadó valamennyi részjogosítvánnyal (birtoklás, használat és hasznosítás, rendelkezés joga) teljes körűen élhetett, így a lakás kiürítést célzó valamennyi intézkedésre anyagi jogi jogosultsága volt. Ennél fogva keresetőségi jogának hiánya fel sem merülhetett, így az eljárt bíróságok e vonatkozásban is jogszabálysértés nélkül hozták meg határozataikat.

[36] Az elsődleges felülvizsgálati kérelem további része - a képviseleti jog hiányára történt utalással a Pp. 130. § (1) bekezdés i) pontjára és a 121. § (1) bekezdés b) pontjára figyelemmel a Pp. 157. § szerinti permegszüntetés - szintén téves jogszabályi hivatkozáson alapul. A Pp. 157. § szerinti megszüntetésre kizárólag a Pp. 130. § (1) bekezdés a-h) pontjaiban foglalt esetek fennálltakor lehetséges, az i) pontos hivatkozás permegszüntetésre nem vezethet.

[37] A másodlagos, a kereset elutasítását célzó felülvizsgálati kérelem kapcsán a Kúria kiemeli, hogy a per tárgya lakás kiürítési igény elbírálása volt (a felperes kereseti kérelme kizárólag erre irányult), így a felülvizsgálati kérelemben a felmondás

jogszerűségével, illetve annak hiányával kapcsolatos hivatkozások jogi jelentőséggel nem bírtak. Nem voltak vizsgálhatóak továbbá azok a felülvizsgálati hivatkozások sem, amelyekhez kapcsolódóan az alperes nem jelölt meg konkrét jogszabálysértést, illetve konkrét jogsértés helyett általános jellegű indokolást adott [1/2016.(II.15.) PK vélemény].

- [38] Minderre tekintettel a perben kizárólag annak volt érdemi jelentősége, hogy az alperes jogosult-e a lakás birtokban tartására, avagy nem.
- [39] Ebből szempontból a bérleti szerződésnek a „mindenkor hatályos jogszabályok” rendelkezéseire utaló 9. pontját a szolgálati lakás biztosításának céljához való viszonyához mérten, komplexen kellett vizsgálni, az Alaptörvény 28. cikkében foglaltakra is figyelemmel.
- [40] A szolgálati lakás biztosításának célja az adott településen (helységben) önálló lakóingatlanl nem rendelkező munkavállaló számára a munkavégzés elősegítése érdekében a lakhatás biztosítása, nyilvánvalóan addig, amíg egyrészről munkaviszonya (szolgálati jogviszonya, „állományviszonya”) fennáll, továbbá, amíg a szerződéskötéskori (a szolgálati lakás iránti kérelem elbírálásakor) körülmények változatlanul fennállnak. A szolgálati lakás igénybevételeivel nem egyeztethető össze ugyanazon a településen a saját lakóingatlan léte.
- [41] Ebből következően az alperesnek a szerződéskötéstől kezdődően számolnia kellett azzal, hogy a „mindenkor hatályos” jogszabályi rendelkezések, illetve azok változása a szolgálati lakáshoz való jogosultságát érinthetik, amibe a jogosultság megszűnése is értelemszerűen beletartozik, függetlenül a szolgálati jogviszonya („állományviszonya”) fennálltától.
- [42] Ez a jogszabályváltozás a perbeli esetben a 2/1994.(IX.20.) TNM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) hatálybalépésével következett be.
- [43] A Rendeletnek az elsőfokú bíróság ítélete jogi indokolásában részletesen rögzített tartalmú 2. §-a, 3. § a) pontja és 7. § (1) bekezdése - a Lakás tv. 23. § (2) bekezdésében megfogalmazottakra is figyelemmel - együttesen az alperes önálló lakás szerzésének ténye miatt a szolgálati lakás biztosítása indokoltságának, ezáltal a bérleti jogviszonynak a megszűnését eredményezték.
- [44] Jogviszony hiányában az alperes a szolgálati lakás jogcím nélküli használója, aki a Ptk. 193. § (1) bekezdése alapján köteles azt a felperes felhívására kiüríteni és a felperes birtokába adni.
- [45] A kifejtettekre figyelemmel a bíróság jogszabálysértés nélkül hozta meg jogerős ítéletét, ezért azt a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [46] A Kúria az alperest a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte a felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére - figyelemmel a Pp. 67. § (2)

bekezdésében foglaltakra is - azzal, hogy a felperes jogi képviselőjével kapcsolatban felmerült költség összegét a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján állapította meg.

- [47] Az alperes a felülvizsgálati eljárási illetéket lerótt, azt pervesztessége miatt maga viseli, ezért arról a Kúriának határoznia nem kellett.
- [48] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése folytán tárgyaláson kívül bírálta el.
- [49] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a P. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2016. október 27.

Dr. Bartal Géza s.k. a tanács elnöke Dr. Cseh Attila s.k. előadó
bíró Dr. Simonné Dr. Gombos Katalin s.k. bíró